

ger, der var meget længere borte fra, hvad der nu anses for ret og rigtigt, end Rørdams Forkyndelse, og jeg tror, at man om alle disse Røster, der til de forskellige Tider har lydt, maa sige som saa: om Røsten end mange Gange har været spæd, saa kaldte den dog Folk til Huse paa de samme Steder, hvor vore Fædre før dem har fundet Fred og Ro i en urolig Verden. Jeg tillægger dette en ikke ringe Betydning. Jeg vil derfor tro, at den høje Rigsdag vil stille sig imødekommende overfor dette Forslags Gennemførelse. Om Betingelserne netop skal være dem, der er fastsat i Lovforslaget, kan der jo forhandles om i det kommende Udvalg, men jeg tror, at den højtærede Minister har været heldig med at træffe det rette ved Lovforslagets Affattelse, og jeg skal tillade mig at anbefale det til en velvillig Behandling her i Tinget.

N. Johan Laursen: Saaledes som der allerede er gjort opmærksom paa, er det de vanskelige Forhold i Ryslinge, der er Aarsag til, at et Lovforslag som det, der her foreligger, nu skal behandles. Der findes i Ryslinge for Øjeblikket 4 Præster og 4 forskellige Menigheder, nemlig Sognekirkens Menighed og saa de 3, der paa forskellig Vis er knyttet til den gamle Valgmenighedskirke, der i Øjeblikket ved Dom er tilkendt Frimenigheden, som Rørdam staar i Spidsen for — maaske det kan komme til at paavirke Forhandlingen i denne Sag lidt, hvordan det videre vil udvikle sig, med Hensyn til, hvem der ejer Kirkebygningen, og hvorledes man kan enes om at bruge den; det vil jo Tiden vise.

Jeg har det imod Lovforslaget, som man let vil forstaa efter det, jeg sagde under Behandlingen af Forslaget om kvindelige Præster, at det har en saa personlig Form. Der staar allerede i Titelen, at det drejer sig om Adgang for Præst for Ryslinge Frimenighed Rørdam til Brug af Folkekirkens Kirker, og det fremgaar ogsaa af hele Forslaget, at det angaar en enkelt Mands og en enkelt Menigheds Virksomhed. Dette tror jeg altid vil være vanskeligt, for en Lovgivning skulde jo helst være mere almen og gælde hele Landet, og jeg vilde derfor ønske, at Forslaget kunde faa en saadan Form og dermed ogsaa en saadan Titel, at det ikke alene omfattede Pastor

Rørdam og Ryslinge Frimenighed, men tillige gav Regler i al Almindelighed for Brugen af Folkekirkens Kirker under lignende Forhold.

Og jeg ser en Mulighed for, at noget saadant kan naas, naar jeg ser paa, hvorledes Lovgivningsmagten er gaaet frem med Hensyn til Brugen af Kirkerne. Da Valgmenighedsloven blev vedtaget, krævedes der, at Valgmenighederne skulde have egne Kirkebygninger, men dette er senere blevet til, at der kan dannes en Valgmenighed om en af Folkekirkens Kirker; og da den første Frimenighed, som var i væsentlig Overensstemmelse med Folkekirken, opstod oppe paa Mors, brød Myndighederne, saa vidt det kunde lade sig gøre, alle Broer af mellem den paagældende Frimenighed og Frimenighedspræst og Præsterne i den danske Folkekirke, men senere har man ophævet alle disse Forbud og endogsaa etableret en Forbindelse imellem Frimenighederne og Frimenighedspræsterne og Folkekirkens Sognemenigheder og Sognepræster under Forudsætning af, som det udtales i den paagældende Lov, at vedkommende Frimenighed staar paa samme Grundlag som Folkekirken med Hensyn til Lære og Ritus. Den Tilladelse, som denne Lov giver, vil jo komme til at gælde samtlige Frimenigheder og samtlige Folkekirkens Menigheder og Præster i Danmark; de kan gensidig arbejde i hinandens Kirker, og noget lignende kunde man tænke sig muligt ogsaa for Ryslinge Frimenigheds Vedkommende, hvis det er gør ligt at finde et Udtryk, som Ryslinge Frimenighed og Præst vilde vedkende sig, og som den danske Folkekirke kunde være tjent med. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Enkeltheder denne Sag vedrørende, for det hører nærmest hjemme i et Udvalg, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, at den Forklaring, som Rørdam har givet om Ryslinge Frimenigheds Stilling, og som har fundet Optagelse i Bemærkningerne her, vil være tilfredsstillende. Den siger baade for meget og for lidt. Men det udelukker jo ikke, at der muligvis ad den Vej vil kunne findes en mere almen Form, saaledes at Lovforslaget ikke havde den Plet, som det er i mine Øjne, at det har en saa personlig Karakter.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder er der den Ejendommelighed ved det,